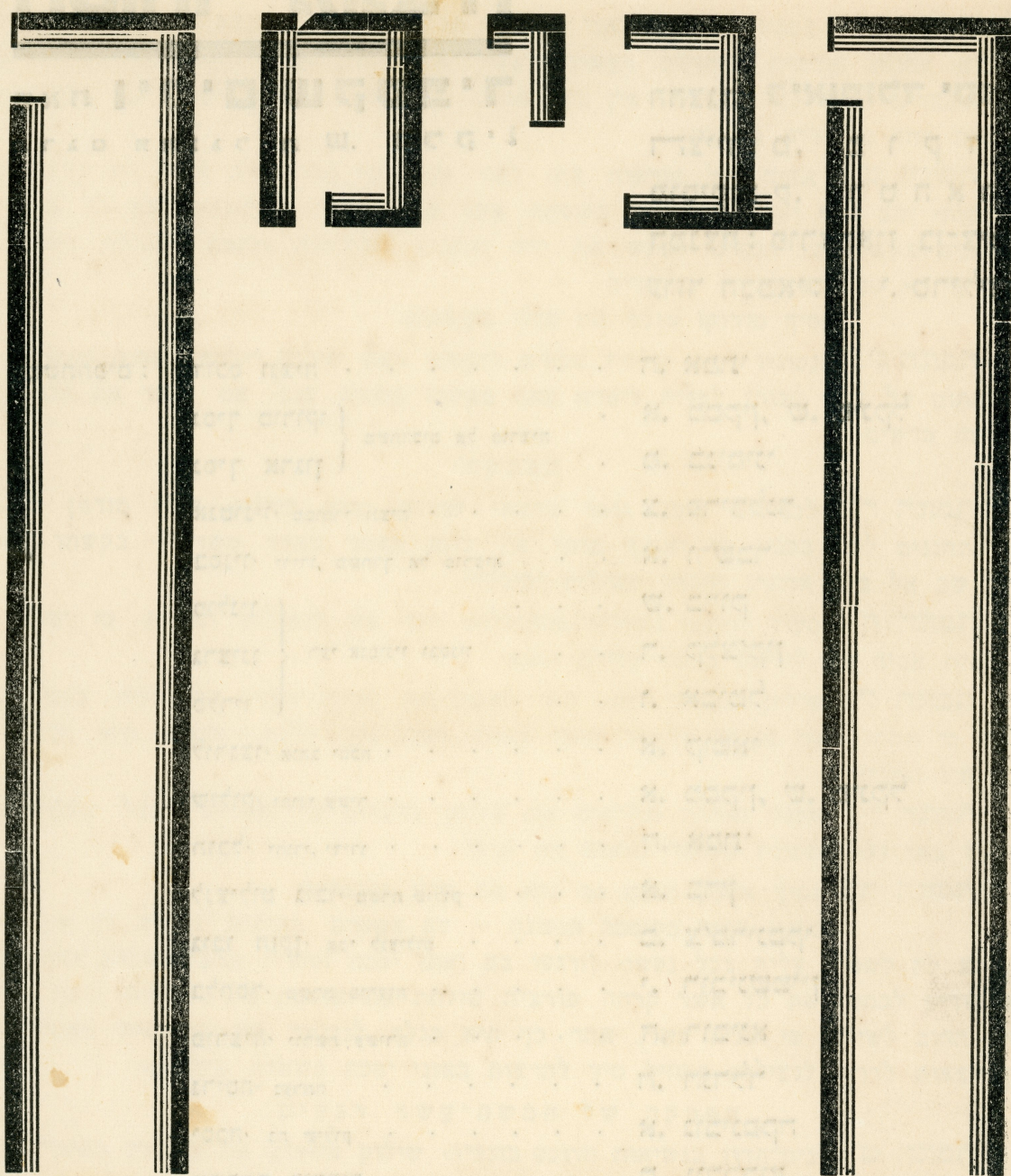

הסוחר מונציה

וילימ שקספיר

המחיר 10 מא"י

דפוס "הפועל הצעיר", ת"א

הסוחר מונציה

מאת ויליס שקספיר
תרגם מאנגלית ש. הלכיא

ההצגה: ליאופולד יסנר
הצייר: מ. מ. וקד
מוסיקה: ק. רטהאוז
המנצח: פורדהאוז בן-ציסי
עוזר הבמאי: י. טרילינג

המשתתפים:	דוכס ונציה	ח. אמתי
	נסיד מורוקו	א. מסקין, ש. פינקל
	נסיד ארגון	מ. בנימיני
	אנטוניו מסוחר ונציה	צ. פרידלנדר
	בסניו ידיו, משתדך אל פורציה	א. ורשבר
	סולניו	ש. ברוק
	גרצינו	ר. קלצ'קין
	סלריו	ו. אביטל
	לורנצו אוהב יסכה	א. קומאי
	שילוק יהודי עשיר	א. מסקין, ש. פינקל
	תובל יהודי ידיו	ח. אמתי
	לנצילוט גובו משרת שילוק	א. ברין
	גובו הזקן אבי לנצילוט	ב. צ'מרינסקי
	בלתסר משרת פורציה	י. רובינשטיין
	פורציה יורשת עשירה	ח. רובינא
	נריסה נערתה	ח. הנדלר
	יסכה בת שילוק	א. גובינסקה
	משרתת פורציה	ת. יורלביץ
	ונציאניות	פ. ליוביץ, נ. שיון

מקום המחזה עובר חליפות מונציה אל בלמונט, החוות פורציה ובית מושבה.

פקוח טכני: י. רובינשטיין
בנין התפאורות: י. שרשבסקי ושות'

קופלטים: ז. גרסנר
חשמלאי: א. פסח

בגדי נשים: א. ברגר
בגדי גברים: א. דורף

תמונה א': בסניו, אצל ונציאני מרוש, מבקש סכום כסף מאת אטוניו להתכונן לדרכו אל בלמונט, אחוזת פורציה. היורשת העשירה, אשר אותה הוא מקוה לקחת לו לאשה ולהחליף מחובותיו הכבדים מתוך כך. אנטוניו – אין כסף מזומן בידו והוא מבטיחו להשיג את הסכום הדרוש במלוה מאת אחד הסוחרים בונציה.

תמונה ב': אביה של פורציה צוה לפני מותו, כי בתו תהיה לאיש רק על-פי הגרלת שלש קופסות, זהב כסף ועופרת: הבוחר בקופסה, אשר בה שמורה תמונתה, יזכה גם בה. נריסה קוראת לפניו בשמות כל הבאים לבקש את ידה ובעודן משוחחות נכנסת משרתת ומודיעה, כי נסיך מורוקו בא גם הוא להיות בבוחרים. נסיך מורוקו מנסה את מזלו בקופסות.

תמונה ג': אנטוניו לווה שלשת אלפים דוקטים מאת שילוק וילמען שחוק והתולים, הוא מסכים לחתום על שטר הנותן למלוה ליטרה אחת מבשרו בתורת קנס, אם יאחר את זמן הפרעון, מקץ שלשה חדשים.

הפסקה

תמונה ד': לנצילוט גובו גומר בדעתו לברוח מבית שילוק. אביו מזדמן לו בחוץ ושניהם מתחננים לפני בסניו, כי יאסוף אותו את ביתו כאחד מחבר משרתיו. בקשתו מתקבלת ולנצילוט שב אל בית אדוניו להפרד משילוק ומיסכה.

תמונה ה': בעוד לורנצו וידידיו מתהוללים יחד, בא לנצילוט ומודיע, כי יסכה נכונה לברוח מבית אביה עם לורנצו בעצם הלילה ההוא.

תמונה ו': שילוק, העומד לצאת מיד לאכול את ארוחת-הערב על שלחן בסניו, מזהיר את יסכה, כי תהיה עינה פקוחה על כל אשר בבית, ואך פנה ללכת – גונבים היא ולורנצו את כל אוצרותיו ובורחים.

תמונה ז': סולניו וסלריו מכניסים את שילוק בדברים על הנעשה. תובל משמיע באזניו חדשות על בתו ועל אנטוניו העומד לפשוט את הרגל.

תמונה ח': נסיך ארגון מנסה גם הוא את מזלו בקופסות.

בסניו בוחר בקופסה הנכונה – לא במקרה. פורציה נותנת לו את טבעתה והוא נשבע לה לשמור עליה בכל נפשו. לורנצו בא ואתו יסכה וסלריו, המביא מכתב מאת אנטוניו, בו הוא מודיע לבסניו את כל אשר קרהו. פורציה שולחת את אהובה מיד לונציה וכסף בידו די שלם את החוב לשילוק פי שנים עשר. אחר כך היא מגלה לנריסה את תכסיסה בעתיד הקרוב ושתייהן יוצאות לדרך. לנצילוט מתחיל מיד להרצות באזני יסכה בשאלת היהודים.

הפסקה של חמשה-עשר רגעים

תמונה ט': בית-הדין בנשיאות הדוכס בונציה. שילוק משמיע את טענותיו באזני השופטים ומסרב לקבל את הכסף המוצע לו. הדוכס הנבון נרגע, בבוא מפדואה דוקטור למשפטים צעיר, ממלא מקומו של בלריו. עורך-הדין המלומד אשר לו קרא הדוכס לחרוץ משפט, מליצותיו של הפרקליט הצעיר אינן פועלות על שילוק, העומד בכל תוקף על תנאי שטרו החוקיים בהחלט. ואולם על-פי פלפול משפטי רחוק מן היושר מוצא שילוק את עצמו נטען ולא טוען, נקנס ולא קונס. הדוקטור למשפטים מקבל מאת בסניו בשכר טרחתו את הטבעת, אשר נתנה לו פורציה.

תמונה י': פורציה ונריסה חוזרות אל בלמונט – ואחריהן בא בסניו עם אנטוניו וגרצינו. גרצינו, שנתן את טבעת נריסה במתנה לסופרו של הדוקטור למשפטים, מתקשה בנסיונו להסביר את הדבר לכלתו ומתוך דין ודברים הוא מביא גם את בסניו לידי קושי ביחסיו עם פורציה, עד שסוף סוף היא מגלה להם מי ומי הדוקטור למשפטים וסופרו. אחר-כך מבשרת פורציה בשורה טובה לאנטוניו, כי ספינותיו באו בשלום אל הנמל ואגדת-הפלאים מגיעה אל קצה המאושר.

בימינו, אנו — כבר
אין אדם אשר יפריז
אם יגיד, ש-מין מובחר
היא סיגריה „**נרקיס**”

יש אומרים, בזמן קדמון,
עוד בימי ויליאם שקספיר
מנדהוא נבא חזון
על סיגריה „**אמיר**”

טבק משובח — וריח נוח
כיצד תגיע לזאת;
עליך לזכור, לעולם לא לשכוח,
טיבן של הסיגריות:

סוחר מונציה,
או סוחר בתל-אביב;
הוא יודע — מה עדיף
רק:
לטיך - לטיך - לטיך

מספרו!

ע ב ו ד ה ע ב ר י ת !

30.3.4

הארכיון הישראלי לתאטרון